

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 05.01.1966, sp. zn. 5 Co 663/65, ECLI:CZ:KSUL:1966:5.CO.663.1965.1

Číslo: 33/1966

Právní věta: Ustanovení § 106 zák. o rod. nevyžaduje, aby došlo k podstatné změně okolností rozhodných pro výši a další trvání dávek, předpokladem jeho použití je však obsahový rozpor mezi dohodou nebo soudním rozhodnutím, k nimž došlo před 1. dubnem 1964 a ustanoveními zákona o rodině upravujícími poskytování příspěvku na výživu rozvedeného manžela.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 05.01.1966

Spisová značka: 5 Co 663/65

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Příspěvek na výživu rozvedeného manžela, Výživné mezi manžely

Předpisy: 94/1964 Sb. § 92
§ 106

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1966 sb. rozh.

Ustanovení § 106 zák. o rod. nevyžaduje, aby došlo k podstatné změně okolností rozhodných pro výši a další trvání dávek, předpokladem jeho použití je však obsahový rozpor mezi dohodou nebo soudním rozhodnutím, k nimž došlo před 1. dubnem 1964 a ustanoveními zákona o rodině upravujícími poskytování příspěvku na výživu rozvedeného manžela.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí n. Labem ze dne 5. ledna 1966, [5 Co 663/65](#).)

Okresní soud v Teplicích zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal toho, aby byla snížena jeho povinnost přispívat na výživu žalované z částky 300 Kčs na částku 100 Kčs.

Krajský soud v Ústí n. Labem rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu byla zamítnuta žaloba na snížení vyživovacího příspěvku žalobce z dosavadních 300 Kčs na částku 100 Kčs měsíčně. Okresní soud dospěl k závěru, že žalovaná jako

rozvedená manželka žalobcova je i v době současné potřebná a že možnostem žalobcovým nadále odpovídá příspěvek v částce 300 Kčs, stanovený smírem, schváleným usnesením lidového soudu v Teplicích ze dne 28. 7. 1959.

Předpokladem snížení i zvýšení vyživovacího příspěvku, stanoveného soudním smírem, je podle obecného ustanovení § 163 o. s. ř. podstatná změna okolností, které jsou rozhodující pro výši a další trvání dávek. V daném případě nedošlo k takovým podstatným změnám v rozhodných okolnostech, které by snížení vyživovacího příspěvku opodstatňovaly.

Zatímco v době schválení soudního smíru ze dne 28. 7. 1959 vydělával žalobce v čisté mzdě měsíčně 1350 Kčs, je v současné době poživitelem důchodu v obnose 482 Kčs, a vydělává si podle zprávy ČSD traťové distance v Ústí n. L. v průměrné čisté měsíční mzdě 826 Kčs. Celkem obnáší jeho nynější měsíční příjem 1308 Kčs, tedy částku, která není ve srovnání s příjmem z roku 1959 podstatně nižší. Menší snížení měsíčního příjmu pak v jeho hospodářských poměrech vyrovnává skutečnost, že rozsudkem krajského soudu v Ústí n. L. byl dnem 1. 10. 1964 zproštěn povinnosti platit výživné dceři V. A., nar. 17. 12. 1948, a že v době současné plní částkou 200 Kčs měsíčně svou zákonnou vyživovací povinnost již jen k jedinému dítěti, nezletilé J. A., nar. 18. 11. 1952.

Ani ve zdravotním stavu žalované, v její pracovní schopnosti a pracovních možnostech nedošlo ve srovnání s rokem 1959 k podstatným změnám. Jak soud I. stupně na základě lékařského znaleckého posudku spolehlivě zjistil, je její pracovní schopnost v přibližně stejném rozsahu ze zdravotních důvodů snížena. Byla by sice schopna práce méně tělesně namáhavé, bez přetěžování dolních končetin, bez trvalého stání nebo delší chůze, v prostředí neprašném, bez nároků na sluch a oproštěna od nepříznivých vlivů počasí, nemá však vhodnou pracovní příležitost, jak je to prokázáno zprávou ONV v T., odboru sociálního zabezpečení ze dne 8. 11. 1965 a zprávou odboru pracovních sil ze dne 23. 12. 1965. Těmito zprávami je vyvráceno opačné tvrzení žalobce, který je v otázce pracovních příležitostí odpůrkyně opačného názoru, aniž by ovšem své stanovisko konkretizoval údajem určité pracovní příležitosti, která by snížené pracovní schopnosti žalované vyhovovala.

Nelze proto přisvědčit žalobci, pokud dovozoval, že snížení vyživovacího příspěvku opodstatňuje ve smyslu § 163 odst. 1 o. s. ř. podstatná změna okolností, které jsou rozhodující pro výši, případně pro další trvání dávek.

Nelze mu vyhovět ani podle ustanovení § 106 zák. o rod., podle něhož dohody a soudní rozhodnutí, kterými byla stanovena před účinností tohoto zákona (tj. zákona o rodině č. 94/1963 Sb., platného od 1. 4. 1964) vyživovací povinnost manželů vůči sobě navzájem, mohou být na návrh jednoho z manželů soudem změněny nebo zrušeny, jsou-li v rozporu s tímto zákonem.

Ustanovení § 106 zák. o rod. sice nevyžaduje - na rozdíl od § 163 odst. 1 o. s. ř. - podstatnou změnu okolností rozhodných pro výši nebo další trvání dávek, předpokladem jeho použití k rozhodnutí o snížení příspěvku v daném případě by však byl obsahový rozpor soudního smíru z roku 1959 s ustanoveními zákona o rodině, pojednávajícími o příspěvku na výživu rozvedeného manžela.

Ani tento rozpor soudního smíru s ustanovením § 92 odst. 1 zák. o rod. zde není. Žalovaná nemá žádného jiného vlastního příjmu kromě žalobcova příspěvku a při svém nepříznivém zdravotním stavu nemá ani vhodnou pracovní příležitost. Není schopna sama se živit. Je tedy v plném souladu s ustanovením § 92 odst. 1 zák. o rod., aby žalobce na její nutnou výživu přispíval částkou 300 Kčs měsíčně, jež je přiměřená jeho schopnostem a možnostem. Ani jiná ustanovení zákona o rodině (§ § 93, 94, 96 odst. 2) dalšímu trvání žalobcovy povinnosti ze soudního smíru z roku 1959 v dosavadní výši 300 Kčs nejsou na překážku, jak vyplývá z přednesu obou účastníků a z výsledku dokazování.